

РЕШЕНИЕ

№ 4704

гр. София, 14.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII ТРИЧЛЕНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Красимира Проданова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **799** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за здравето /ЗЗдр./

Образувано е по жалба на Г. В. Г. срещу Заповед № РД-01-610 от 22.10.2020 г. на министъра на здравеопазването на Република България в частта ѝ по т. 7, съгласно която след изписване от лечебно заведение за болнична помощ лицата по т.5 и т. 6 се поставят в задължителна изолация в домашни условия за 14 - дневен период с предписания по образец, съгласно Приложение № 2 на директора на съответната регионална здравна инспекция.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че същата е необоснована и немотивирана, поради което се явява издадена в противоречие със Закона за здравето, на издадените преди това заповеди и на условията, при които едно лице се поставя под карантина. На следващо място се сочи, че заповедта неправомерно ограничава правото на жалбоподателя и на всеки един гражданин, преболедувал COVID-19 след лечение в болнично заведение, на свободно предвижване. В съдебното заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед. Претендират се и разноски.

Ответникът, Министърът на здравеопазването чрез процесуалния си представител

юрк. И., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира се прекомерност на адвокатския хонорар.

Подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед са изложени от главния държавен инспектор - А. К. в писмено становище от 24.03.2021 г.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Моника Малинова, която излага становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице, чиито права и законни интереси непосредствено се засягат от оспорвания акт и за което последният създава задължения, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по делото доказателства се установява, че на 10.11.2020 г. жалбоподателят след получени симптоми за COVID-19 и преглед при общо практикуващия лекар направил лабораторно изследване с PSR- тест, чийто резултат излязъл положителен. С Предписание за изолация в домашни условия с изх. № 03-79198 от 14.11.2020 г. на д-р Д. М., на длъжност Директор на РЗИ - В. му била предписана изолация за времето от 10.11.2020 г. до 23.11.2020 г., на основание чл. 61, ал.5 от ЗЗДр и Заповед № РД-01-610 от 22.10.2020 г. на министъра на здравеопазването. По време на лечението му в домашни условия, здравословното състояние на Г. не се променило, напротив, усложнило се е. Това довело на 17.11.2020 г. жалбоподателят да постъпи за лечение в болнично заведение във Военна болница - В. при ВМА. В COVID отделението на болницата му се оказало адекватно професионално лечение, симптомите му отшумели и състоянието му бързо се подобрило. След преглед на лабораторните му изследвания, които лекарите установили, че са в норма, Г. бил изписан от болничното заведение на 23.11.2020 г. Преди това в разговор с лекуващия му лекар жалбоподателят разбрал, че ще бъде отново в 14 - дневна карантина в домашни условия на основание заповед № РД-01-610 от 22.10.2020 г. на Министъра на здравеопазването.

По съответствието с процесуалния закон:

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен административен орган – министърът на здравеопазването, който съгласно чл. 61, ал. 7 от ЗЗДр по предложение на главния държавен здравен инспектор, със заповед определя срока на задължителната изолация по ал. 1 или 3 и на задължителната карантина по ал. 2 или 3 в съответствие с епидемичния риск от разпространението на съответната заразна болест по ал. 1 или 3.

Оспорената заповед е издадена в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието ѝ съответства на изискванията на закона. В оспорената заповед са посочени правните и фактическите основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат както в самия акт, така и в приложените писмени доказателства към административната преписка. Актът е мотивиран в достатъчна степен, за да може да се установи волята на органа.

При издаването на акта не са допуснати нарушения на административно-производствените правила.

По съответствието с материалния закон:

Съгласно чл. 61, ал. 1 от 33 в приложимата редакция (ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 11.12.2020 г.) на задължителна изолация и/или болнично лечение подлежат лица, болни от и заразители на посочените в разпоредбата инфекциозни заболявания, вкл. от COVID - 19.

Съгласно чл. 61, ал. 4 от 33 задължителната изолация на лице по ал. 1 или ал. 3 се извършва с предписание, издадено от директора или от оправомощен от него заместник-директор на съответната регионална здравна инспекция. П. по ал. 4 е по образец, утвърден от министъра на здравеопазването и подлежи на предварително изпълнение - чл. 61, ал. 14 от 33.

Съгласно чл. 61, ал. 7 от 33 министърът на здравеопазването по предложение на главния държавен здравен инспектор със заповед определя срока на задължителната изолация по, ал. 1 или 3 и на задължителната карантина.

В случая, на основание чл. 61, ал. 7, 9 и 12 от 33, министърът на здравеопазването е издал Заповед № РД-01-610/22.10.2020 г., според т. 7 от която, след изписване от лечебно заведение за болнична помощ лицата по т. 5 и т. 6 се поставят на задължителна изолация в домашни условия за 14-дневен период с предписание по образец съгласно Приложение № 2 на директора на съответната регионална здравна инспекция. Изолацията на лицата по т. 7 в домашни условия се преустановява след изтичане на 14-дневната задължителна изолация.

П. е изготвено на бланка, образец Приложение № 2 към т. 4 от Заповедта, каквото е изискването на чл. 61, ал. 9 от 33.

В случая жалбоподателят е поставен в изолация по данни от извършено лабораторно изследване - положителен тест за COVID-19, и при данни за проведено болнично лечение, поради което е налице фактическия състав на т. 7 от Заповедта изискващ в условията на обвързана компетентност директорът на РЗИ да издаде предписанието за задължителна изолация в домашни условия.

В тази връзка следва да се посочи, че малко след датата на издаване на процесното предписание действа и Заповед на министъра на здравеопазването № РД-01-724 от 22.12.2020 г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на COVID-19. Съгласно т. 9 от заповедта, Министерство на здравеопазването поддържа въведената в експлоатация Национална информационна система за борба с COVID-19, която осигурява централизирано управление и съхранение на информация за всички потвърдени случаи на COVID-19 и карантинирани лица и предоставя информационна платформа на всички компетентни институции. Съгласно т. 14, б. "в" Лечебните заведения за болнична помощ въвеждат ежедневно цялата информация за лицата с основна или с придружаваща инфекция със S.-CoV-2, хоспитализирани в тях и отразяват всички промени, свързани с тях (дата на постъпване в лечебно заведение, професия, месторабота, състояние на болния, клинично протичане, прилагано специфично

противовирусно лечение, с лекарствен продукт заплащан от Министерство на здравеопазването, дата на започване на лечението, продължителност на лечението, общо приложено количество от лекарствения продукт, необходимост от интензивно лечение, провеждане на дихателна реанимация, придружаващи заболявания, изход от заболяването, дата на изписване от лечебното заведение и останалите задължителни полета в системата по т. 9). При така въведените специални правила за регистрация и отчет на потвърдените случаи на COVID-19 е видно, че една от хипотезите, при които директорът на съответната РЗИ издава предписанията за изолация/карантина, са случаите, за които в Националната информационна система са подадени данни от лечебните заведения за изписани пациенти с положителен тест за COVID-19. В този смисъл неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че в нарушение на чл. 35 от АПК административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая. Малко след съставянето на предписанието на жалбоподателя със Заповед на министъра на здравеопазването № РД-01-724 от 22.12.2020 г. е предвиден реда за поставяне на преболелите лица болестта в изолация, а именно при наличие на регистрирани данни в Информационната система, за лице с положителен тест за S.-CoV-2, изписано от лечебно заведение за болнична помощ, директорът на съответната РЗИ е длъжен на основание чл. 61, ал. 4 от ЗЗ и т. 7 от Заповед № РД-01-610/22.10.2020 г. на министъра на здравеопазването да издаде предписание за задължителната изолация за това лице.

С оглед изключителния и динамичен характер на епидемичната обстановка, и факта, че човечеството за пръв път се сблъсква с пандемия от такава величина, съдът намира, че действията на оперативния щаб, както и заповедите на министъра на здравеопазването свързани с ограничаване на разпространението на COVID-19 на територията на страната и защита на живота и здравето на гражданите са последователни и съобразени с обстановката във всеки един момент на разпространението на болестта.

Неоснователно е и оплакването, че предписанието за задължителна изолация е непропорционална мярка и засяга по недопустим начин основни права и свободи на субекта. Както приема КС в Решение № 10/23.07.2020 г. по к.д. № 7/2020 г., при заразни болести от групата на т.н. особено опасни инфекции (високо контагиозни и тревожно смъртоносни заразни заболявания) или непознатата зараза, при която разпространението е под формата на взрив (внезапно заболяване на голяма група от хора на ограничена територия), обосновано с оглед степента на риска от заразяване на голям брой хора ще е вземането на строги и спешни мерки против тяхното разпространение. Част от тези мерки е и задължителната изолация на болни и заразноносителни на болести по чл. 61, ал. 1 ЗЗ. Без съмнение изолацията ограничава упражняването на основни права на гражданите, но не е непропорционална защото основанието за прилагането ѝ е установено със закон, прилага се за определен срок - в случая за 14 дни, преследва легитимна цел - да се съхранят човешкия живот и здравето на гражданите, и от общ интерес - належаща обществена нужда от опазване на народното здраве. Закрилата на здравето на гражданите като публично благо е без съмнение легитимно и конституционно дефинирана (чл. 52, ал. 3, предл. първо от Конституцията) цел на чл. 1 и чл. 2 от ЗЗ.

По така изложените съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд, С. - град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. В. Г. срещу Заповед № РД-01-610 от 22.10.2020 г. на министъра на здравеопазването на Република България в частта ѝ по т. 7, съгласно която след изписване от лечебно заведение за болнична помощ лицата по т. 5 и т. 6 се поставят в задължителна изолация в домашни условия за 14 - дневен период с предписания по образец, съгласно Приложение № 2 на директора на съответната регионална здравна инспекция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.